tem. de hoc quere plura ſupᵃ dominica in aduentu do-
P. mini ſermone. j. D. O. Quinto dominꝰ eſt nomen timi-
ditatis. ⁊ hoc dupliciter quo ad ſe ⁊ quo ad ſubditos.
Primo ad ſeipſos decet dominos timor moderatus.
nam q̄ omnia audet ⁊ nihil timet nō eſt fortis ſꝫ fatuꝰ.
vt dr̄ p̄mo magnoꝝ moralium. qđ pꝫ duplici via. Pri
ma ſumit̄ ex p̄te ꝯſilij habendi. cum ergo dominatꝰ eſt
abſꝫ ꝯſilio non ſubſiſtet. Quia Prouer. xxiiij. ibi ſalus
vbi multa ꝯſilia. decet igit̄ dn̄os timor moderatꝰ in ne-
gocijs arduis pagendis. Exemplum pꝫ. j. Reg. xxiij.
de Dauid quādo philiſtei oppugnabāt ceylam. ⁊ arri-
puerūt areas. i. annonam vel ſegetes dauid timore cor
reptus ꝯſuluit dn̄m dicens. Nū vadam ⁊ pcutiā phi-
liſteos iſtos. ⁊ dixit dominꝰ. vade ⁊ pcuties philiſteos.
⁊ ſaluabis ceylam ⁊ dixerūt viri q̄ erant cum Dauid.
Ecce nos hic in iudea ꝯſiſtentes timemꝰ q̄ntomagis in
agro ſi ierimus in ceylam aduerſus agmina philiſteoꝝ.
Cum ꝗ ſic timerent rurſus Dauid ꝯſuluit dn̄m. q̄ rn̄-
dens ait ei. Surge ⁊ vade in ceylam ego enī tradā phi
liſteos in manu tua. Abijt ḡ Dauid ⁊ viri eius in ceylaꝫ
⁊ pugnāuit aduerſus philiſteos. ⁊ pcuſſit eos plaga ma-
gna. Sic ⁊ dn̄i ſeculares in arto poſiti non dn̄t diffide-
re ſꝫ dn̄m ꝯſulere. ⁊ ſic timorem inordinatū tempabūt
Secūda via ſumit̄ ex p̄te opis fiendi. nam non ſufficit
ſollicitari circa ꝯſilia ⁊ iudicare de ꝯſiliatis niſi cōſilia ⁊
iudicata p opus debite ꝯſequent̄. quid fieri poterit p ti
morem moderatum p quem deliberamꝰ q̄d fieri debe-
at in agendo. Exemplum patet. j. Reg. xxiiij. de timo-
re dauid q̄n pſecutꝰ eſt a ſaul in deſto engaddi vbi erat
ſpelūca in q̄ dauid latitabat ſilent̄ cum ſuis hanc q̄daꝫ
ſpelūcam ingreſſus eſt Saul vt purgaret ventrē ⁊ dixe
runt ſui dauid ad eum. Ecce dies de quo locutꝰ eſt do
minꝰ ad te. Ego tradā tibi inimicum tuum vt facias
ei ſicut placuerit in oculis tuis. Timens ḡ Dauid ma-
num mittere in vnctum dn̄i. nec pmiſit vt viri ſui eum
tāgerent dicens ꝓpitiꝰ ſit mihi deus vt faciam hanc rē
dn̄o meo xp̄o domini. ſꝫ Dauid ſilent̄ p̄ſcidit oram cla-
midis ſaulis ꝯſiſus ī dn̄o ꝙ ip̄m de pſecutōe ſaulis libe
raret. Sic decet dn̄os terre ꝙ potētia coꝝ ſup inimicos
timore dn̄i tempet̄. Et dixi notant̄ ꝙ dominos decꝫ ti-
mor ordinatꝰ vel moderatꝰ ꝓpt̄ timorem inordinatum
quem nō debent hr̄e domini ꝓpter q̄tuor. Primo qꝛ ti-
mor inordinatus reddit hominem īmobilem ⁊ ꝯ̄ctum.
Cum enī exiſtentes in campo timēt ſtatim fugiunt ad
caſtra. ſic timenti calor exiſtens in membris exterioribꝫ
fugit ad interiora ꝓpt̄ qđ homo ꝯtrahit̄ ⁊ īmobilis red
dit. Exemplum hr̄. j. Reg. xxv. de Nabal q̄ cum deſcē
diſſet ad tondendas oues Dauid in pſecutiōe Saulis
poſitꝰ. miſit ad ip̄m. x. iuuenes vt peterēt ab ipſo aquā
benedictionis. Exultabant enī ⁊ epulabant̄ iudei in tō
ſione ouium in memoriam patrum ſuoꝝ q̄ fuerūt pa-
ſtores ouiū. ⁊ ait Nabal nūcijs Dauid. Non mittam
q̄s eſt filius Yſai hodie increuer̄t ſerui q̄ fugiunt dn̄os
ſuos neſcio eos. Quod cum audiſſet Dauid accinctus
eſt gladio cum q̄dringentis viris volens pcutere Na-
bal. qđ intelligens Abigayl vxor eius occurrit Dauid
cum vino. pane ⁊ alijs cibarijs ⁊ placauit. Cum ḡ indi
caſſet Abigayl omnia viro ſuo emortuū eſt cor eius pre
timore. ⁊ mortuus eſt poſt. x. dies ḡ abſtinēdum eſt do
minis a timore inordinato. ſꝫ qꝛ timor inordinatꝰ facit
hominem inconſiliatiuum. qꝛ p timorem ſtupeſcit ho-
mo. ⁊ ſi dat̄ ei ꝯſilium ꝓpter timorem illud nō apprehē
dit. ſicut pꝫ. j. Reg. xxviij. de Saul a quo receſſit dn̄s
timuit valde. ⁊ p̄ timore neſciens q̄d faceret. Cum dn̄s
neꝫ p ſomnia. neꝫ p ꝓphas ei rn̄deret. vnde in eodem
timore poſitꝰ phitonem ꝯſuluit ꝓpt̄ qđ ſequenti die oc-
cubuit cum Jonatha filio ſuo in mōte gelboe. j. Reg.
vlti. Tercio timor inordinatꝰ reddit hominem tremu-
lentum. Et rō huiꝰ eſt. qꝛ calore ad interiora pgrediēte.
exteriora membra manent̄ frigida. nerui igit̄ in frigidi-
tate debilitant̄. Quarto timor reddit hominem inope
ratiuum. qđ patuit Gen̄. iiij. de Cayn cuiꝰ dn̄s poſuit
ſignum tremorem capitis ꝙ eſſet ab eo derelictꝰ. vt ſic
ſciret̄ a domino punitꝰ ⁊ miſc̄dia indignus. qđ ideo fa
ctum eſt qꝛ timore inordinato ꝓpter fratricidium dam-
nans ſe deſperans ait. Maior eſt iniq̄tas mea q̄ꝫ vt ve
niam merear. omnis qui inuenerit me occidet me. ſꝫ qꝛ
decet dn̄os eē ꝯſiliatiuos ⁊ bonoꝝ opatiuos non expe
dit nimis eſſe timoroſos. ſꝫ decꝫ eos audacia moderata
ne plus p̄ſumant q̄ꝫ oportet. Scđo eſt dn̄s nomē timi-
ditatis quo ad ſubditos. Jux̄ illud ap̄li ad Ephe. vj.
Serui obedite dn̄is vr̄is carnalibꝫ cum timore ⁊ tremo
re ⁊ ſimplicitate cordis vr̄i. ſicut xp̄o non ad oculum
ſuientes. i. non in p̄ntia dn̄oꝝ tm̄. ſꝫ etiam in abſentia
q̄ſi hominibꝫ placentes. ꝙ aūt dn̄s a ſubditis timeat̄
expedit vt raro frequētet ꝯſortium ipſoꝝ ne ab eis ꝯtē
nat̄. qꝛ ſm ph̄m. Nimia familiaritas ꝯtemptū parit.

Dominica infra octauas natiuitatis dn̄i. Sermo.

QUanto tempore heres
paruulus eſt nihil differt a ſuo cum ſit dn̄s
oīm. ſꝫ ſub tutoribꝫ ⁊ actoribꝫ ē vſꝫ ad p̄fini- Q.
tum tp̄us a p̄re. ad Gall̄. iiij. Cōtingit ſepe ꝙ pr̄ carna
lis duplices hēat filios. q̄dam geniti ſunt de ꝯcubinis
alij de vxore lr̄ima. ⁊ eſt ꝯcubina q̄ tenet̄ ex̄ domū. ⁊ filij
de ea geniti dicunt̄ ſpurij. ⁊ ſi hec mulier eſt alteri viro
copulata filij inde geniti dicūt̄ nochi taleſꝫ ad heredi-
tatem p̄ris cū filijs lr̄imis nō admittunt̄. qꝛ dic̄ lex ſpu
rij ⁊ q̄ ex dampnato coitu ſunt nati ob omni ꝯ̄ſus bn̄-
ficio excludunt̄. ſꝫ tn̄ inteſt ep̄i facere ꝙ vterꝫ parentum
talibꝫ liberis nec̄cia ſubminiſtrent ſm ꝙ ſuppetit facul
tas ex̄ de eo q̄ duxit ī mr̄imoniū quā polluit p adulteri
um ⁊c̄. Et in hoc mitiꝰ agit ius canonicū q̄ꝫ ciuile. Sūt
⁊ alij filij dicti nāles q̄ ſunt nati de ꝯcubina q̄ in domo
tenet̄ loco vxoris vnica quibꝫ patri nō lꝫ dimittere niſi
vnam vnciam ⁊ non vltra ſi habet filios legitimos vel
nepotes. C. de na. li. ven. ſi aūt non hꝫ aliq̄s lr̄ime de-
ſcendētes. ſꝫ hꝫ aſcendentes. tunc lr̄ima p̄te relicta reli-
quū int̄ naturales diſtribuere pōt. ꝙ ſi nec deſcenden-
tes nec aſcendentes hēat. tūc lꝫ ei inſtituere nāles inſo
litum heredes. C. de nāli autē. dn̄t tn̄ naturales paſci
arbitrio boni viri ac ſi lr̄imi exterent vt dicta autētica lꝫ.
ſꝫ veris filijs ⁊ lr̄imis eſt hereditas dimittenda ſicut fi-
guratum eſt Gen̄. xxv. De Abraham q̄ dedit filio ſuo
Yſaac cūcta q̄ poſſederat. filijs aūt ꝯcubinaꝝ largitus
eſt munera. Sp̄ualiter. pr̄ celeſtis quē exoramꝰ Math.
vj. Pater nr̄ q̄ es in celis ⁊c̄. hꝫ etiā duplices filios. p̄-
mi ſunt illegitimi vt omnes iudei ⁊ gentiles q̄ non ca-
piunt eternam hereditatē Math. vj. Qui crediderit ⁊
baptizatꝰ fuerit ſaluꝰ erit. qui v̄o non crediderit ꝯdem-
nabit̄. ſꝫ qꝛ non credūt. nec baptizant̄ hereditas eis nō
dat̄. attamen pr̄ celeſtis eis in p̄nti nec̄cia ſubminiſtrat
in bonis huiꝰ mūdi. qꝛ Dauid in pſ̄. lxxj. Inimici eius
terram lingēt. i. bona tpalia poſſident. qꝛ hec bona ce-
dunt eis ꝓ hereditate et̄na. Ideo dr̄ Sap. ij. Venite
fruamur bonis ⁊ vtamur creatura tanꝙ̄ in iuuentute
celeriter vino p̄cioſo ⁊ vngento nos impleamus ⁊ non
p̄terit nos flos. i. amenitas temporis coronemus nos
roſis anteq̄ꝫ marceſcant nullum pratum ſit quod non
ptranſeat luxuria noſtra. vbiꝫ relinquamꝰ ſigna leti-
cie q̄m hec eſt pars nr̄a ⁊ ſors nr̄a. q. d. nihil poſſumus
hr̄e de bonis et̄nis. Scđi ſunt filij xp̄iani q̄bꝫ debet̄ he- R.
reditas et̄na p̄ris celeſtis. ſꝫ qꝛ duplices ſunt tales xp̄ia-
ni filij boni ⁊ mali ⁊ non determinate cognoſci p̄nt. io
ſcias ꝙ aliq̄s oñdit̄ filiꝰ dei tripliciter. ſicut triplicit̄ p-
bat̄ aliq̄s eſſe filiꝰ alteriꝰ hominis. Primo igit̄ pbat̄ aliq̄s
filius alterius hominis verbo. i. confeſſionis. nam qui
ſe ꝯfitet̄ filium eſſe alicuiꝰ q̄uis de illegitimo thoro cre-

dicꝉ eſſe. vt eẋ de elec. Innotuit. ſic etiam ꝓbaꝉ quis eſſe
filius dei ex ꝯfeſſione que eſt triplex fidei criminis. ⁊ di
uine laudis. q̇cunqꝫ ergo vere ꝯfitenꝉ fidem, ⁊ peccata
ꝓpria in ꝯfeſſione non celāt. ⁊ deum ſepius laudant hi
ex ꝯfeſſione ſua filij dei eē ꝓbanꝉ. Iuꝉ illud. j. Ioh. iiij.
Omnis ſpūs q̇ ꝯfiteꝉ xp̄m in carne veniſſe a deo natꝰ
eſt. ⁊ hoc q̄tum ad fidem humanitatꝭ xp̄i. ꝫ de ꝯfeſſio
ne diuinitatis ſubdiꝉ ibidem. quiſq̇s aūt ꝯfeſſus fuerit
qm̄ ih̄s eſt filius dei. deꝰ in ipſo manet ⁊ ipſe in deo. Se
cundo ꝓbaꝉ quis eſſe filꝰ alicuiꝰ in affectu ſicut patꝫ de
muliere meretrice. iij. Reg. iij. Que noluit vt filꝰ ſuus
dimidiareꝉ eẋ de p̄ſump. afferte. ⁊. ij. q. vj. ad romanā.
ſic etiam ꝓbaꝉ quis filius dei eſſe ex affectu charitatis.
qꝛ charitas ſola eſt q̇ diſtinguit inꝉ filios dei ⁊ filios ꝑ
ditionis vt dicit Aug. Et intelligiꝉ de affectu dilectōis
non tm̄ dei ꝫ etiam ꝓximi. j. Ioh. iij. Qui non diligit
frēm ſuum Glo. non eſt dignus vita beata. Tercio ꝓ
baꝉ q̇s eſſe filꝰ alicuiꝰ ex cohabitatōne nam dato ꝙ ali
q̇s neget ſe eſſe filium ſacerdotis ſi tm̄ ꝯſtat ꝙ maꝉ eius
morabaꝉ cum ſacerdote tp̄e ꝯceptionis filius eius p̄ſu
muꝉ. ⁊ qui filij ſunt legitimi accipiūt eſſe a parentibꝫ. ſic
q̇daꝫ oñdunꝉ legitimi filij dei q̇ ex recta intentione pe
nitent. velut eñ maꝉ ꝑturiens penitētem ineſſe gr̄e eſt
p̄nīa. que tunc moraꝉ legitimo viro. ſ. cum xp̄o ⁊ hic eſt
viuere penitentibꝫ. ꝫ tunc q̄ſi cum alio viro moratur ⁊
adulteraꝉ ipſa penitētia quando ficta intentione opaꝉ
vt eſt penitentia hypocritaꝝ qui ſicut ⁊ ceteri non vere
penitentes ſunt filij ſpurij. ſ. dyaboli ⁊ non dei, de q̇bꝫ
Ioh. viij. Vos ex patre dyabolo eſtis. ⁊ illi non capiūt
hereditatem dei ꝫ dyaboli. qui aūt ꝯfitenꝉ deum ⁊ ip̄m
ex affectu diligunt heredes dei ſunt. De quolibet illoꝝ
dicit v̄bum ap̄li prelibatum. In his verbis egregius
predicator Paulus quemlibet celeſtem heredem ad q̄
tuor hortaꝉ.

Humilitatis paruitatem.
Patientie ſeruitutem.
Obedientie ꝓnitatem.
Perſeuerantie finalitatem. ibi.

Quanto tempe heres paruulus eſt. nihil differt a ſuo.
S ꝫ ſubditoribꝫ. vſqꝫ ad prefinitum tempus. Q̄tum ad
p̄mum monet ad humilitatis paruitatem ibi. quanto
tempe paruulus heres eſt. q. d. eodem tempe eſt certus
de hereditate celeſti. Iuꝉ illud Math. xiij. Beati pau
pes ſpū. i. humiles. qm̄ ipſoꝝ eſt regnuꝫ ce. ⁊ Lu. xviij.
Niſi ꝯuerſi fueritis Glo. a ſtatu ſupbie ⁊ efficiamini ſi
cut paruuli nō intrabitis in regnum celoꝝ. Et ſubdit.
Quicūqꝫ humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte. hic eſt ma
ior in regno celoꝝ. Circa qđ notandum in geſtis roma
noꝝ narraꝉ de quodam viro noīe Ganthertꝰ q̇ locum
gaudendi ſine fine ꝓptauit quadam igiꝉ die ſurgens
⁊ ſolus ꝑ viam quādam ambulans in regnum. vbi rex
nuꝑ defunctꝰ fuerat ꝑuenit. Satrape igiꝉ vidētes eum
ſtrenuum in regē elegerūt. de electōe aūt ſua nō modi
cum gauiſus eſt. cum aūt nox adeſſet ad cameram ip̄m
introduxerūt in q̄ lectꝰ. in cuiꝰ capite erat leo fortiſſimꝰ
ad pedes draco magnꝰ ad latꝰ dextꝝ viſus. ad ſiniſtrū
ſerpētes ⁊ bufones. vidēs aūt ille intrrogauit an in hoc
lecto deberet regem captare ⁊ cum audiſſet ꝙ ſic. ⁊ q̄liꝉ
ſui p̄deceſſores i eo mortui ⁊ a beſtijs deuorati fuiſſent
regno abrenūciauit. Deinde ad aliud regnum ꝑrexit. ⁊
ibidem ꝓpꝉ ſui ſtrenuitateꝫ in regem eſt electꝰ cūqꝫ nox
adeſſet in camerā ductꝰ lectum pulcꝝ. ꝫ nouaculis acu
tis plenum vidit. cūqꝫ didiciſſet ꝙ in eo q̇eſcē deberet
regnum illico poſtergauit. mane ſurrexit ⁊ viam trium
dieꝝ ambulauit in via ſedētem quēdam ſenem inuenit
hn̄tem baculū in manu. q̇ ait. Ganteri vn̄ venis aut
q̊ vadis: Cui ille. de ꝑtibꝫ longinq̇s venio ⁊ tria q̄rere
ꝑgo ⁊ nō inuenio. Primū eſt abundantia ſine defectu.
Scđm gaudium ſine triſticia. Et terciū lumē ſine tene
bris. ⁊ ſenex. baculum iſtum accipe ⁊ ꝑ viam iſtam ꝑge

mōtem altum videbis añ te ad pedem mōtis ſtat vna
ſcala hn̄s ſex g̃dus ſcalam aſcende. cūqꝫ ad ſextū gradū
veneris in ſūmitate montꝭ pulcerrimū palaciū videbis
in ianua tres ictꝰ ꝑcute. cūqꝫ ianitor tibi rn̄det. oñde ei
baculum iſtum ⁊ dic. q̇ eſt dn̄s iſtiꝰ baculi p̄cepit vt me
intrare ꝑmittas. ⁊ ibidem illa tria inuenies. ille v̄o im
pleuit ſicut dixerat ei ſenex. ⁊ cū intromiſſus fuiſſet hec
⁊ plura alia h̄ inuenit. ⁊ toto tp̄e ibidem ꝑmanſit. Mo
ra. Ganthertꝰ iſte ſignificat quēlibet hoīem xp̄ianum
q̇ ambulans in via ꝯcupiſc̄e venit ad regnum mūdani
honoris aut glorie. qꝛ vt freq̄nꝉ q̇ honores deſiderant
ꝓcurante: vt credo: demone in mūdo exaltanꝉ. ⁊ in fi
ne grauiꝰ corruūt. Iuꝉ illud Sen̄. in ep̄la ad Lucillū. T.
Tu eñ honorē mūdanum vt mortis p̄ſagium ſp fuge.
nulli eñ vnq̄ credunꝉ honoris ſolium aſcēdiſſe q̇n in
fine ꝯprobenꝉ grauiꝰ corruiſſe. Et rō huiꝰ eſt qꝛ ſatrape
aut ciues huiꝰmōi ꝑ q̇s intelligunꝉ vanitates huiꝰ mū
di eligūt eos in reges. qn̄ corda eoꝝ erigūt in ſupbias ⁊
elationes. qꝛ honores mutāt mores. ꝫ raro in meliores
ſcđm illud Fulgentij li. iij. mitologiaꝝ. Nūq̄ aliq̇s g̃
duꝫ dignitatꝭ amplectari aut honoris pōt qn̄ ſuos bo
nos in malos ⁊ malos in peſſimos mutat mores. Sed
notabile eſt ꝙ ille Ganthertꝰ in regē electꝰ valde gaui
ſus eſt. qꝛ cū tales ad honores veniūt ad tp̄s gaudebūt
qꝛ Iob. xvj. Mūdus gaudebit. vbi ꝑ mūdum intelli
gunꝉ mūdani homīes de q̇bꝫ p̄dixit Iob. xxj. Tenent
tympanū ⁊ cytharam ⁊ gaudēt ad ſonum organi. Sed
tales deberēt reſpicere lectū ꝑ quem intelligitur huma
na vita in q̄ ad modicū tp̄s iacebit ſic in honore mōi ex
altatū qꝛ dicꝉ Sap̄. Oīs potentatꝰ breuis vita Ecci. x.
qđ ꝑꝫ ex tribꝫ. Primo ex vite inordinatiōe. qꝛ potētes
vt freq̄nꝉ inordinate viuūt ſuas ꝯcupiſc̄as ſeq̄ntes. j.
Ethi. Ne ⁊ abbreuiāt vitam. Scđo qꝛ crapuloſe viuūt
Vn̄ ſcđm Galienū. Plures occidit gula q̄ gladiꝰ. Ter
cio qꝛ multi machinanꝉ in mortē eoꝝ aliq̇ ex ambitōne
vt honores eoꝝ hēant. aliq̇ ex odio eo ꝙ ſe ab eis ſegre
gatos reputāt. vt dicꝉ Nico. de ly. Sꝫ certe p̄ omnibꝫ ē
notādum ꝙ ad caput lecti fuit leo fortiſſimꝰ ꝑ quē intel
ligiꝉ dyabolus q̇ in capite lecti magis ſedet dū in hono
re poſitos fortiꝰ illaq̄at. ſicꝉ teſtaꝉ orige. in decalago p̄ce
ptoꝝ. In nullo dyabolus hoīem ſic illaq̄at q̄ dū in ho
noris appetitu ip̄m tēptat. Itē ad pedes viſus fuit dra A
co magnꝰ ꝑ quē intelligiꝉ mors q̇ in pede ꝑcutit poten
tes hꝰmōi ⁊ ſupbos ⁊ eos deijcit ſicꝉ figuratū eſt Dan̄.
ij. vbi legiꝉ ꝙ Nabuch. vidit ſtatuam cꝰ caput erat au
reum. pectꝰ ⁊ brachia argētea corpꝰ ſeu venꝉ ereꝰ. crura
ferrea. pedes aūt hēbat de luto. Et ſeq̄ꝉ ibideꝫ ꝙ lapis
exciſus ē de mōte ſine manibꝫ ⁊ ꝑcuſſit in pede ſtatuaꝫ
⁊ eam ꝯminuit. ⁊ in puluerē redegit. Nota. ꝑ ſtatuam
ſtabaudi diuitē. potentē. ⁊ ſupbū hꝰmōi. cꝰ caput ē aure
um ꝑ ſanguis nobilitateꝫ. pectꝰ ⁊ brachia argentea ꝓpꝉ
multitudinē pecunie. corpꝰ ſeu venꝉ ereꝰ ꝓpꝉ fame ma
gnitudinē. qꝛ ꝙ fuerit dn̄i ſciūt plurimi. ꝑ crura ferrea
itellige fortitudinē. qꝛ potētes ſꝉ vndiqꝫ fortibꝫ roborati
ꝫ pedes lutei ſignificāt mortalitatē q̇ ꝯmuis ē potētibꝫ
ſicꝉ paupibꝫ. iuꝉ illđ Amādi. i hora. Sap̄. li. ij. c. ij. Equū
ē iudiciū mortꝭ ꝑſonā nō accipit nec alicui ꝑcit. ꝫ eq̄liter
oibꝫ ꝯdiuidit nec iuuenibꝫ nec ſenibꝫ miſeret. igrat no
biles ⁊ potētes ñ vereꝉ paupē ⁊ diuitē ſilꝉ ꝑdet. ⁊ Proſp ī
ſuis ſentētijs hortaꝉ quēlibet potētē hꝰmōi dicēs. Re
ſpice teip̄m qꝛ mortalꝭ es. ⁊ qꝛ tra es ī terrāqꝫ ibis. Circū
ſpice eos q̇ ſitibꝫ fulſerīt ſplēdoribꝫ vbi ſꝉ q̇s ambiebant
ciuiū potētatꝰ. vbi ſꝉ inſupabiles oratores. vbi ſꝉ q̇ ꝯue
niētiꝰ feſta diſpōebāt. vbi eq̄ꝝ ſplēdidi imitatores. vbi
exercituū duces. vbi ſatrape ⁊ tyrāni. nōne vbi tota fa
milia, nōne ī puluis. ñne ī paucꝭ v̄ſibꝫ eoꝝ vite mēoria.
reſpice ſimulacra q̇s fuꝰ. q̇s dn̄s. q̇s diues. q̇s paup.
diſcerne ſi potes victū a rege. a debili fortem. pulcrum
a difformi. Hec ille. Ideo recte ſequitur ꝙ eſt exciſus
lapis de monte. ¶ Per quem intelligitur mors quem

non deus ſed dyabolus excidit. Quia ſap. ij. dicit. De⁹
fecit hominem in exterminabilē. inuidia autē dyaboli
mors intrauit in orbem terraꝝ. Glo. mediante inuidia
dyaboli. q: dyabolus ex inuidia temptādo mortem in-
tulit. q: p̄mi parentes ex ſuggeſtione eius mandatum
tranſgredientes originalem iuſticiam ꝑdiderūt ⁊ mor-
tem incurrerūt. aut moriendi neceſſitatē Gen̄. j. iō iſte
lapis dr̄ exciſus fuiſſe ſine manibꝰ ⁊ ꝑcuſſit ſtatuam in
pede. q: potētes in morte ꝑcutiūtˀ ⁊ in puluerē redigūtˀ.
X. Item ad lat⁹ dextꝝ fuit vaſus ꝑ quem intelligitˀ ꝯſciētia
mordēs q̄ ſemꝑ eſt circa lectū humane vite ⁊ p̄ncipalr̄
potentium ſupboꝝ teſtificans ꝯ̄ eos q̄ male agūt. Iuxˀ
illud apl̄i ad Ro. ij. Teſtimonium reddente illis ꝯſcia
coꝝ. q: ꝯſcia coꝝ eos coram deo accuſat. xiij. q. iij. c. In
cunctiſ. Liber ſine accuſatōe eſſe nō pōt ſi ſola q̄ inter⁹
eſt ꝯſcia accuſat. iō ſupbi potentes dn̄t ꝯſcie ꝯſentire. i.
ſupbiam deponere. exemplo dauid. j. Reg. xix. vbi le-
gitˀ Dauid fuit obſeſſus in domo ſua ꝓpria ꝑ familiam
Saul q̄ duct⁹ eſt ſpū inuidie. ⁊ eum occidere cogitabat
Cui dixit vxor niſi ſaluaueris te in hac nocte cras mori
eris. Qui ei ꝯſentiens depoſit⁹ eſt ꝑ feneſtram. porro il
le abijt ⁊ aufugit ⁊ ſaluat⁹ eſt nec hoc ꝑiculum euadere
potuiſſet niſi vxori ꝯſenſiſſet. Tulit aūt micol ſtatuam
⁊ poſuit ſup̄ lectum ⁊ pellem piloſaꝫ capre poſuit ad ca
put ei⁹ ⁊ operuit eum veſtimētis. Mora. Per dauid q̄
intp̄retatˀ fortis manu q̄libet potens hui⁹ mūdi intelli-
gitˀ. ꝑ Saul q̄ intp̄retatˀ abutens dyabolus ſignificatˀ h̄
inquaꝫ obſedit potentes hui⁹ mūdi cum familia ſua. ſ.
ſupbia. luxuria. auaricia. q̄ opp̄mit paupes ſicˀ dicˀ bea.
Hiero. vt hr̄ in epl̄a Euſebij. Quid diues a mortali au
ra paſt⁹ aliud eſt q̄ꝫ quoddam pctōꝝ vas putridum ibi
ſupbia ibi luxuria ibi auaricia ⁊ ſic de alijs. Et ſbdit nō
ne in diuitibꝰ nobilibꝰ ⁊ potētibꝰ nōne latrones q̄ pau
peꝝ mercedem dep̄dantˀ violentˀ ⁊ eos dep̄mūt atꝫ ne-
cant. q. d. vtiqꝫ. Et ſbdit. Receperūt certe ſupfluitatē
veſtimētoꝝ de paupibꝰ frigore ⁊ nuditate morientibꝰ
nō curant pallacia ⁊ magna edificia erigūt vt ea huma
ni oculi ꝯtemplantˀ ⁊ paupes in plateis moriuntˀ inco-
mode. ꝯuiuia freq̄ntˀ prepant alijs diuitibꝰ vt ferculis
delicatiſſimis ſui ventris repleāt ingluuie q̄bꝰ paupes
fame ꝑeant. q̄d aliud eſt coꝝ vita q̄ꝫ pctā. Si venitˀ tan-
ta ciboꝝ replet⁹ eſt copia nōne ad fores eius adeſtˀ luxu
ria. q. d. ſic. Ecce q̄ꝫ multa familia dyabolus obſedit di-
uites ⁊ potentes. quā familiam Micol. q̄ intp̄retatˀ a q̄
omnis. ſignificans ꝯſciam q̄ oīs iniq̄tas ꝯſideratˀ mox
cognoſcit. Iō dicit niſi te ſalues in hac nocte. i. in hac vi
ta q̄ eſt velut nox damnaberis ſeu morieris morte etna
iō. xxviij. q. j. Omne qꝺ ꝯ̄ ꝯſciaꝫ fit edificat ad gehēnā.
Et dr̄ ex de reſti. ſpo. c. lr̄as. q̄ audiens diues ⁊ potens
ꝑ feneſtram deſcendit qn̄ ꝑ mēoriam penas inferni me
minit ſicqꝫ abijt in viam humilitatis de caſtro elatiōis
⁊ ſaluatˀ. Item ad lat⁹ ſiniſtrum erāt ſerpentes ⁊ bufo-
nes. Et q̄d ꝑ latus ſiniſtrū niſi ſtat⁹ poſt hanc vitā vbi
ſpentes ⁊ bufones rodent corpa potētum ⁊ aīe tradētˀ
in ptātem demonum ⁊ tormētoꝝ. Sap. vj. Potentes
potentˀ tormenta patientˀ. ſi eñ homo hec p̄dicta diligē
ter inſpexerit ſe cito ꝺ honore mūdi expedire poterit. Si
cut fecit [...]m dux burgūdie de q̄ legitˀ cum ſepulcruꝫ
prīs ſui apiret ⁊ corp⁹ transferre vellet vidit magnum
bufonem ſup faciem prīs ⁊ prudēter ad ſe rediens corā
omnibꝰ militibꝰ ſuis exclamauit. O falſa mūdi gl̄ia delu
ſiſti patrē meuꝫ me aūt nō decipies. Et ꝯuerſus ad cor
pus prīs dixit vbi ſunt diuitie ⁊ delicie q̄s habuiſti nūc
comederis tam turpitˀ a bufone ⁊ v̄mes te deuorant ſicˀ
paupes deuoraſti ⁊ relictis ſtatim oībꝰ religionē intrauit
Y. Deinde ganthen⁹ ꝑuenit ad aliud regnū qꝺ eſt regnū
carnis. ſi eñ homo fugerit de regno honoris ꝑ viaꝫ hu
militatis ducit eum dyabolus ad regnum carnalitatis
In q̄ q̄dem regno multi exaltantˀ ſicˀ pꝫ de ſalomone q̄
ad tantam carnalitatē deuenerat vt freq̄ntˀ v̄gines de

nouo hr̄e volebat. ꝓpter qꝺ dr̄. iij. Reg. xj. Fuerunt ei
vxores q̄ſi regine ſeptingēte. ⁊ ꝯcubine. In hoc regno
carnalitatis exaltat⁹ fuit Aſſuer⁹ q̄ vt legitˀ Heſter. ij.
Qualibet die hēbat vnam ⁊ q̄ ingrediebatˀ veſpe egre-
diebatˀ ⁊ mane nec hēbat lniaꝫ reuertendi niſi eam rex
vocaſſet ex noīe ꝫ hic ſis caſtus ⁊ caut⁹ in p̄dicādo has
hyſtorias eo q̄ multi potentes ſeculi occaſionem ⁊ excu
ſatōꝫ ſue carnalitatis: vt credo: ab his accipent q̄ vt fre-
q̄ntˀ v̄gines hr̄e voluerˀt q̄s in ꝑditiōem animaꝝ ſuaꝝ
turpitˀ ſtuprauerūt q̄ꝝ nōnullos noui. vnum q̄ añ pau
ca tpa p̄ncipalr̄ in hoc regno carnalitatis exaltat⁹ fuit
ſardinapalus rex aſſirioꝝ q̄ raro armis vſus eſt vt re-
gem decet ꝫ voluptati dedit⁹ q̄tidie ꝯuerſabatˀ cū mu-
lieribꝰ ⁊ puellis. ⁊ timeo q̄ adhuc ſunt mlt̄i q̄ in hoc re
gno exaltantˀ illis q̄dem neceſſe eſt vt reſpiciant lectum
carnalitatis q̄ q̄dem nouaculis acutiſ plen⁹ eſt q: pene
q̄ dantˀ carnalibꝰ ſunt doloribꝰ plene q: de tali lecto dr̄
Eſa. xiij. Subter te ſternetˀ tinea ⁊ opimentum tuum
erūt v̄mes. ꝺ hoc q̄re ex ſmo. ij. ſcōe dn̄ice. H. L. Vel
ꝑ lectum carnalitatis intelliguntˀ delicie q̄ inquaꝫ lect⁹
lꝫ pulcer videatˀ eſt tn̄ acutis nouaculis plenus. i. anxie
tatibꝰ. ſicut dicˀ Hiero. Appetit⁹ fornicatōis anxietas Z.
⁊ ſacietas ⁊ pn̄ia. Exemplū de q̄dam puella q̄ eſtimās
q̄ delectatio hui⁹ pctī eſſet q̄ddam magnū. deſiderio il
lius ſibi v̄ginitatem auferri ꝑmiſit. deinde vidēs ꝓ q̄li
re thezauꝝ tātū amiſiſſet adeo penituit q̄ ſe interficē vo-
luit. Et hec anxietas nō ſolū eſt in vita ꝫ etiaꝫ in morte
q: dicˀ Egeſipp⁹. O q̄ꝫ amara morte obiūt q̄ ſe in hac vi
ta voluptatibꝰ ⁊ delicijs affecerunt ꝫ poſt mortē anxie
tatem ⁊ tribulatōꝫ hēbunt maximā. Apoc. ij. dr̄ de for
nicatore Jeſabel. Ecce ego immittā in eam lectū. Glo.
infernalis pene. ⁊ q̄ machinantˀ cuꝫ ea. ſ. ꝯmunicando
malis ipſi⁹ in tribulatōe maxima erūt. niſi pn̄iam. ſ. in
pn̄ti ab opibꝰ egerint. iō regnū carnalitatis merito eſt
reſignādum. Tercio ſequitˀ q̄ ille Ganthen⁹ mane ſur
rexit ⁊ viam trium dieꝝ ambulauit. ſic dꝫ homo xp̄ia-
n⁹ mane ſurgere ad laudandum deum ⁊ adorandum.
q: dicit Job. viij. Si diluculo cōſurrexeris ad deum ⁊
omnipotētem fueris dep̄catus ſtatim vigilabit ad te ⁊
placatum reddet habitaculum tuum. Et nota q̄ debe
m⁹ mane ſurgere ad exorādum deum. Primo ꝓpt citaꝫ
exauditōꝫ. ſicut eñ diuites boni hui⁹ mūdi p̄mum eis
paupem occurrentem ⁊ el'ynam petētem citi⁹ exaudire
⁊ ei dare ꝯſueuerūt. ſic dn̄s libenti⁹ dat eis ⁊ eos exau-
dire ꝯſueuit q̄ valde mane exorant eum. iō dixit Sap.
Oportet ꝑuenire ſolem ad benedictōem ⁊ ad ortum ſo
lis te adorare. Quid eñ eſt aliud bn̄dictio niſi muneꝝ
datio quam dꝫ homo p̄uenire mane deum exorando.
Scḋo. ꝓpt diuinam ꝯſolatōem. ſic eñ filij iſrl̄ colligebāt
māna hora matutina Exo. xvj. Sic dulcedo diue ꝯſo-
latōis q̄renda eſt mane q: dn̄s mane viſitat ſe q̄rentes
Job. xvj. Viſitas eum diluculo. ⁊ Eſa. xxvj. dicit dn̄s.
De mane vigilabo ad te. Item homo nō ſolum de ma
ne dꝫ ſurgere q̄ vult ad celeſtem hereditatem ꝑuenire.
ꝫ etiam viam trium dieꝝ ambulare. Prima die ꝑ viaꝫ
ꝯtritōis. Scḋa ꝑ viam ꝯfeſſionis. Tercia ꝑ viam ſatiſ-
factōis. De q̄bꝰ dicam. j. lati⁹ dn̄ica ſeq̄nti ſmo. iij. L.
Q. Poſtq̄ꝫ igitˀ illoꝝ trium dieꝝ vias ambulauit ſenem
quendam inuenit qui eſt xp̄c dominus qui dicitˀ ſenex
dierum Daniel. vij. Et habebat baculum ſancte cruciſ
in manu ſua. De quo Ps. xxij. Virga tua ⁊ baculus
tuus ipſa me conſolata ſunt. hunc igitur baculum dat
homini. Quia vult per paſſionem crucis ſe hominem
ſequi. Iuxta illud Math. xvj. Si quis vult poſt me
venire abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucem ſuam ⁊ ſe-
quatur me. Et ideo dicit accipe baculum iſtum ⁊ vide
bis montem altum. mons ille altus eſt celum. De quo
Ps. xxviij. Quis aſcendet in montem domini. In pe-
de huius montis. id eſt in terra ſtat vna ſcala ꝑ quam
oportet hominem aſcēdere. Iſta ſcala eſt vera humili-

tas ꝑ quam celum aſcendit. Jdeo dicit Bern̄. Per hu
militatē aſcende ad ſublimitatē. q: hec eſt via ⁊ nō alia
ꝑter ipſam q̄ alit vadit ad celum cadit poti⁹ q̄ aſcēdit.
hec ſcala plana h3 ſex gradus. Prim⁹ eſt ſubdere ſe ma
ioꝛi ⁊ hic gradus humilitatis aſſimilat cuidam circulo
planetaꝝ q̄ dr̄ deferens. q̄ ſm Ptolomeū eſt circulus
plan⁹ ꝑ cui⁹ circūferentiam ſemꝑ mouet epiciclus ipſi⁹
planete. Jdeo dr̄ deferens. q: defert circulum epicicli.
Huic etiam aſſimilat gr̄dus alius humilitatis q̄ eſt. nō
A ſolum ſbdere ſe maioꝛi ⁊ eum deferre. ſ3 etiam q: ſm ei⁹
imꝑium ⁊ obedientia3 ſubdit⁹ d3 manere ⁊ obedire in
omnib⁹. vt ſic ſm dr̄a3 hui⁹ circuli. i. ſm diſpoſitō3 pla
ti deferat circulus epicicli. i. vita ⁊ volūtas ſubditi. Ex
emplo xp̄i q̄ dixit Joh. vj. Deſcendi de celo non vt faci
am volūtatē meam ſ3 patris mei q̄ miſit me. ⁊ hoc q̄tū
in mundū veniens. ſimilit fuit obediēs in mūdo ma
nēs ⁊ de mūdo trāſiens. De pmo Joh. xv. Sicut man
datum mihi dedit pr̄ ſic facio. d̄ ſcd̄o Math. xxvj. Nō
ſicut ego volo ſ3 ſicut tu. Sup quo dic̄ Bern̄. Memen
tote frēs xp̄c ne pderet obedientiam pdidit vitam. Et
in ſignū q̄ obediendo mādato pr̄is moꝛtem ſuſtinuit
inclinato capite emiſit ſpm̄ Joh. xix. Et q̄d xp̄c in hoc
voluit certe nihil aliud niſi vt nos inſtrueret maioꝛib⁹
nr̄is obedire. Jō dicit apl̄s ad Roma. xiij. Omnis ani
ma ptātib⁹ ſublimioꝛib⁹ ſubdita ſit. ⁊. xj. q. iij. c. ſi dn̄s.
hic hr̄. Si dn̄s ea iubet q̄ ꝯtra non ſunt vel vt aduerſa
ſanctis ſcripturis ſubijciat dn̄o ſeru⁹. ſi vo ꝯtra ꝑcipit
magis obediat ſpūali q̄ coꝛpali dn̄o. Et ſubdit. Si bo
num q̄d ꝑcipit impatoꝛ iubentis exequere volūtatem.
ſi malum rn̄de q̄ deo opoꝛtet magis obedire q̄ homi
nib⁹ hoc ipm̄ ⁊ de ſeruis apud dn̄os. ⁊ de vxoꝛib⁹ apud
viros ⁊c. Secūdus gradus humilitatis eſt non ꝑferre
ſe eq̄li. ⁊ hic circulo ꝯpat qui dr̄ equās. q̄ ideo dr̄ equās
q: in illo vniformit tenet planeta ſuum curſum. ſic ho
mo qui eſt eq̄lis alteri quo ad eq̄litatem ſue mēſure nō
excedat. ſicut pt3 de ciuib⁹ in ciuitatib⁹ quoꝝ lic3 aliqui
exaltet vn⁹ in mgr̄m. alter in iudicem. ⁊ ſic de alijs. nō
tn̄ debent ſe ꝑferre ſuis eq̄lib⁹. ſic docet Sap̄. Ecci. iij.
Rectoꝛem te poſuerūt noli te extollere Glo. ex honoꝛe
tibi impenſo ſ3 magis humiliare ſaluo tn̄ honoꝛe officij
Et ſequit. Eſto in illis ſicut vn⁹ ex ipſis curam illoꝝ ha
be. Terci⁹ gradus humilitatis eſt minoꝛem nō ſperne
re ſ3 ei ſe ꝯfoꝛmare ⁊ hic aſſimilat circulo q̄ vocat epici
clus ꝑ cui⁹ circūferentiam mouet planeta. vnde in ſu
perioꝛi parte epicicli mouet ab oꝛiente in occidētem. ab
inferioꝛi vo parte mouet ⁊ ab occidente in oꝛientem. ⁊
iſte circulus eſt minoꝛ epiciclo. Jn quo innuit q̄ homo
licite ſic mouet in dignitate quando ſe paruificat obſe
quendo vel ꝯdeſcendendo minoꝛi ſicut xp̄c qui licet eſt
rex regum ⁊ dn̄s dominantium Apoc. xix. tn̄ ſe parui
ficauit mioꝛib⁹. ſ. diſcipulis ſuis imo minoꝛem ſe eis ex
hibuit in hoc q̄ eis ſeruiuit. Jdeo dicit Lu. xxij. Quis
maioꝛ eſt q̄ recumbit. an qui miniſtrat: Nonne q̄ recū
bit. Ego aūt in medio vr̄m ſum ſicut q̄ miniſtrat. q. d.
Jn hoc do vobis exemplum vt ⁊ vos minoꝛib⁹ vobis
ſeruiatis. ⁊ ſicut epiciclus eſt circulus quem deſcribit
planeta motu coꝛpis ſui ſic hunc gradum humilitatis
deſcribit motus coꝛpis noſtri. quia. ſ. docet nos vt in
nullo ſupbire debeamus. ⁊ hic vocatus eſt duplex vn⁹
in moꝛte. ⁊ hic eſt ab occidente in oꝛientem q̄ntum per
moꝛtem coꝛpus redigit in pſtinam ſuam originē Gen̄.
iij. Donec reuertaris in terram de q̄ ſumpt⁹ es. ⁊ Ecci.
iij. De terra facta ſunt. ⁊ in terrā pariter reuertent. Ali
us eſt in vita q̄ tendit ab oꝛiente in occidētem. i. a iuuē
tute in moꝛtē. Jux illud Eccs. j. Orit ſol ⁊ occidit. q. d.
Homo pmo naſcit ⁊ poſt moꝛit. ⁊ ꝯcoꝛdat ſapiēs nos
nati ꝯtinue deſinim⁹ eſſe. ⁊ poſt erim⁹ q̄ſi nō fuerimus
Sap̄. v. Quart⁹ gr̄dus humilitatis eſt ſe coꝛam alijs vi
lem reputare. Exemplo Dauid q̄ cum eſſet rex tn̄ ſe co
ram alijs humiliauit. ij. Regu. vj. Cum accinctus eſſet
ephot ducebat archam in iubilo in ciuitatem eius. mi
col aūt filia ſaul ꝓſpiciens ꝑ feneſtra3 ſaltantem deſpe
xit dicens. Q̄ glorioſus fuit hodie rex iſrl̄. q̄ſi di. Jn
nullo imo vilis ⁊ inglorioſus diſcooꝑiens ſe. q: regalia
inſignia depoſuit ex humilitate que magis placet deo
q̄ oꝛnatus regi⁹ vt dicit Glo. ⁊ addidit ante ancillas
ſuoꝝ q̄ſi nudet vnus de ſcurris. q. d. Non fuit diſtin
ctō in habitu regis a vilib⁹ ꝑſonis cui Dauid humilit
rn̄dit. Viuit dn̄s. q. d. Per viuentem dn̄m iuro ludā
ante dn̄m ⁊ vilioꝛ. i. humilioꝛ fiam ⁊ cum ancillis de q̄
bus locuta es, glorioſioꝛ apparebo. Et dicit Glo. Mi
col ex ſua ſupbia ancillas reputabat alias vxoꝛes Da
uid q̄s accepat tanq̄ ſecūdarias. ⁊ cum iſtis Dauid ap
paruit glorioſioꝛ. q: de ipſis habuit pulcram multum ⁊
nobilem. etiam poſt iſtud factū non aūt de micol. Jdō
dr̄ micol filia ſaul nō eſt nat⁹ filius. ſ. deinceps licet an̄
habuiſſet. Eſt tn̄ circa hoc aduertēdum. Jux illud q̄d
dic̄ Egidi⁹ d̄ roma. in li. de re. pncipum pte. iij. c. xxvij.
Humilitas eſt v̄tus retrahēs ne rōne bonitatis ⁊ de B
lectabilitatis q̄ eſt in reb⁹ honoꝛificis eo vltra q̄ rō di
ctat ꝓſequamur. Jn hoc aliqui abundant vt ſupbi ex
cellentias ⁊ honoꝛes vltra q̄ ratio dictat ꝓſequentes.
Alij vo penit⁹ fugiūt honoꝛem nec querūt opa hono
re digna q̄d nō humilitatis. eſt q3 miſerie magis ⁊ vili
tatis. Et ſubdit in q̄rendo opa honoꝛe digna nō ꝯtin
git peccare. ſi q̄s eni vltra q̄ ſtat⁹ req̄rat ꝑter rōem de
ijceret ſe. talis vel eſſet vilis ⁊ deiect⁹ vt beſtia q̄ ſuum
ſtatum non cognoſcit ille eſſet ſupb⁹ ⁊ iactatoꝛ ſicut ex
hoc ali q̄ querūt excellētia3 ⁊ iactantiam ſe nimis deiici
endo vt hypocrite face ꝯſueuerit q̄ opa bona faciūt exte
ri⁹ ſe viles vltra alios eſtimātes ſiue ꝑdicantes. aliud
tn̄ in coꝛde hypocritaꝝ vtpote laudem oīm ⁊ fauoꝛem
ꝑtendentes. ⁊ talium hoīm opa q̄lia eēnt ex fine cogno
ſcunt. Jō dicit Tulli⁹ moꝛa. Siq̄s humilis eſt imode
rato mō fugiat. q. d. humilitas d3 eſſe int ſupbia3 ⁊ de
iectōe3 ſicut magnanimitas int pſumptō3 ⁊ puſillani
mitatem. Et ſubdit rōem. q̄ nimis eſt humilis h̄ ꝓ ſtul
to reputat. Et helinādus. Nimia humilitas maxima
ꝑs ſupbie eſt. iō vere humilis intēdit reprimere ſupbia3
⁊ moderare deiectō3. Quint⁹ gr̄dus humilitatis ē ſe exi
le3 in ſciā eſtimare. ſic fecit Jere. Qui cū mitteret ad p̄
dicandum. ait. dn̄e neſcio loq̄. q: puer ego ſum Jere. j.
Sext⁹ gr̄dus humilitat eſt infima libenti⁹ opari. Exem
plu3 de Abigail. j. Reg. xxv. Pro q̄ dauid dū deſtinaſ
ſet vt eam in vxoꝛem ducēt dixit ecce famula tua ſit in
ancillam vt lauet pedes ſuoꝝ tuoꝝ. Quicunq3 g̃ hos
gr̄dus humilitatis aſcenderit ⁊ trib⁹ ictib⁹. ſ. oꝛōne deuo
ta. ieiunio ⁊ elyma. ianuam celi pulſauerit ad pallacium
pulcerrimum intromittet eterne glorie. De cui⁹ pulcri
tudine dicit be. Aug. Quāta eſt pulcritudo ſupne glo C
rie, tanta eſt iocunditas lucis eterne vt etiam ſi non li
ceret in ea manere ꝑterq̄ vni⁹ diei hoꝛam ꝓpt hoc ſolū
innumerabiles hui⁹ vite dies pleni delicijs ⁊ circūfluē
tia bonoꝝ tpalium merito ꝯtemnerent. ta3 eni pulcra
eſt ⁊ ſuauis vt in ea viſa nō poſſit ampli⁹ delectari om
nem vincit dulcedinem. omnem exupat ꝯcupiſcentia3
Jō legit in apiario. c. vl. q̄ dn̄s brabantin⁹ interrogauit
quendam demonem q̄ obſedit hominem de celeſti pa
tria an tam pulcra ſit ⁊ in ea infinita gaudia ſint ſic dr̄.
ait demon. infinita pulcrioꝛa ⁊ maioꝛa q̄ dici poſſit. ait
Thomas velles redire ad illa. vellem inq̄t ſi poſſem vſ
q3 ad diem iudicij omnia toꝛmenta q̄ omnes demones
patiunt ꝓ eo tolerare. cui ille. pmitto tibi q̄ eam recu
pabis ſi potes cum bona intentione dicere. Dn̄e deus
me⁹ peccaui ignoſce mihi q̄ mox ꝯtoꝛto collo clamauit
dn̄e deus meus amplius nō ꝓcedens. Cūq3 hoc ſepi⁹
iteraret nec ſe peccaſſe fatet nec petēt ſibi ignoſci. Sub
iunxit dn̄e de⁹ margarethe: ſic eni femina quā obſedit
vocabat: dedignatus es dn̄m deum te cognoſcere. Ait
Thomas. O infeliciſſime, ſupbia tua de celo te eiecit

nec ad hoc te redire ꝑmittit. mox demon obmutuit et
receſſit. ex quo elicio ꝙ ad hoc pallacium pulcerrimū
oportet nos aſcendere ꝑ ſcalam humilitatis de q̄ dya-
bolus eiect⁹ eſt rōne elatiōis. ibi. inuenies tria. Primū
eſt abūdantia ſine defectu. ibi. abūdat omne bonū ⁊ ni
hil deficit qđ delectat. Iuxͣ illud Bern̄. O ciuitas cele-
ſtis māſio futura patria ꝯtinens totū qđ delectat ppl'ſ
ſine murmure incole q̄eti omnes nullam hn̄tes indigē
tiam. O ꝙ glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. Iđ dicit
be. Aug. in li. de ciui. dei. Quanta erit felicitas vbi nul-
lum erit malū. nullū deerit bonū. vacabit̄ dei laudib⁹
q̄ erit omnia in omnib⁹. nā q̄d aliud agit̄ vbi nec vlla
deſidia ceſſabit̄. nec vlla indigentia laborabit̄ idem. ibi
erunt bona corporis ⁊ anime. q̄lia nec oculus vidit. nec
auris audiuit. nec cogitauit cor hominis. q̄d ergo per
multa vagarꝭ homūcio querēda bona anime tue ⁊ cor-
poris tui ama vnum bonū in quo ſunt omnia bona ⁊
ſufficit tibi. Scđm qđ eſt in hoc pulcro pallatio eſt gau
dium ſine triſticia. Iuxͣ illud Aug. ſmone de vanitate
ſeculi. ibi. inq̄t. Non erit vlla triſticia. nullus ibi dolor.
nullus labor. nullus timor. nulla mors. ſꝫ ꝑpetua ſemꝑ
ſanitas ꝑſeuerat. Et notādum ꝙ gaudiū electoꝝ ꝑmo
ꝓuenit a viſione deitatis. q2 Eſa. xxxiij. regem in deco-
re ſuo videbunt. Iđ dicit̄ be. Bern̄. Reuera idem ⁊ hoc
ſolum eſt verꝝ gaudium qđ non de creatura ſꝫ de crea-
tore ꝯcipit̄. ⁊ cum poſſiderꝭ nemo a te tollet cui ꝯparet
certe aliunde omnis iocūditas meror eſt. omnis ſuaui-
tas dolor eſt. omne dulce amarꝝ. oīe decorꝝ fedū. oīe
poſtremo quodcunq; aliud delectari poſſit moleſtum.
Vn̄ refert Tho. in apia. c. vl. Iordan⁹ frater ordiniſ
ꝑdicatoꝝ dyabolum introgauit dic mihi inq̄t. ſi optio
tibi daret̄ vbi velles eſſe. ad quem demon cū tant⁹ ſis
cleric⁹ ⁊ doctor eccl'ie miror te tamſimplicit̄ introgaſſe.
⁊ adiecit. dic mihi vbi tu velles eſſe ſi tibi optio daret̄.
ad quem iordan⁹. nuſq̄ eſſe vellē niſi in celo. cui demō.
⁊ hoc vellem ⁊ ego. ⁊ iordan⁹ q̄re inq̄t velles ibi eſſe ma
xime. cui demon. vt reſpicerem illā faciem claram crea
toris mei. quod cū iordan⁹ audiret q̄ſi ex̄ ſe raptus cor-
ruit ⁊ fleuit. Tandem ad ſe reuerſus introgauit dicēs.
dic mihi ſuſtinere q̄d inde velles ꝙ poſſes facie ̄ creato-
ris tui videre. ille r̄ndit. omnes penas q̄s omnes demo
nes ſuſtinuerūt a die quo eiecti ſunt de celo. ⁊ q̄s ſuſti-
nebunt vſq; in finem iudicij vellem ſuſtinere vt ſemel
poſſem videre claritatem dei ſicuti eſt. ad quem Iorda
nus. credo te eſſe vnū de meliorib⁹ demonib⁹ ⁊ demō.
fui vnus de ſeraphin q̄ ſemꝑ aſſiſtunt ante faciem dei.
ait Iordan⁹. dic ḡ mihi aliquid de claritate vult⁹ dei. ex
quo tamprope faciem ei⁹ vidiſti. ad quem demon. non
tibi de hoc aliq̄d dicere poſſum cū etiā angeli q̄ faciem
ei⁹ ſemꝑ intuent̄ ſi eſſent in terra ⁊ vellent aliq̄d de cla-
ritate ei⁹ dicere nō ſufficerēt. dicam tibi tn̄ aliquā ſimi
litudinem ex q̄ ꝑpendere potes ꝙ clara ſit facies dei. ſi
inq̄t omnes flores ꝑteriti ⁊ futuri oīm arboꝝ ⁊ oīm ḡ-
minū. ⁊ viriditas ⁊ omnis color oīm lapidum ꝑcioſoꝝ
⁊ metalloꝝ. ⁊ ſplendor ſolis. ⁊ lune ⁊ ſtellaꝝ ⁊ omnis cla
ritas oīm luminarium que ab initio vnq̄ ſplenduerūt
in terra lucerent. omnis illa claritas non eſſet niſi tene-
broſa lux ⁊ nox reſpectu clariſſimi ſolis. tunc Iordan⁹
ait. O ꝙ miſer eſt ille q̄ hec amittit. Scđo hoc gaudiū
ꝓuenit ex viſione humanitatis. De quo Bern̄. Ple-
num ꝓſus eſt omni ſuauitatꝭ dulcedine videre homi
nem hominis ꝯditorem. Tercio ꝓuenit ex multitudi-
ne ſocietatis. Quia Apoc. vij. legit̄. Vidi turbam quā
nemo dinumerare poterat. ibi. erit beata virgo oēs
angeli ſancti ⁊ ſancte qui omnes reges ſunt ⁊ regine. ꝓ
pter qđ fili⁹ dei dixͥ veniſſe de regalib⁹ ſedib⁹ Sap. xviij.
Tercium quod inuenit̄ in pallacio hoc pulcro. eſt lux
ſine tenebris quia claritas dei illumīat illud. vt Apoc.
xxj. et etiam anime iuſtoꝝ. quia Math. xiij. Fulgebūt
iuſti in regno patris ſui ſicut ſol. ⁊ dicit doctor Bertrā
dus in libello de inueſtigatione creatoris ꝑ creaturas.
ſicut nunc ſol eſt nobis altior ſic tūc nos erim⁹ altiores.
quia ſicut nunc ſol terram ſic tūc anima iuſti illuminat
totum celum. ſicut ſol penetrat vitrum. ſic anima iuſti
mille muros ⁊ ita clara erit ꝙ ſi etiam ſtaret vbi nunc ē
ſol. ſol obſcuraret̄ ⁊ anima illumīaret totū mūdum. hec
ille. Et ſi vna anima iuſti eſt tamclara q̄ntum tunc in-
finite iuſtoꝝ anime illuminantes celum cauſabūt. aut
facient ibi lumē. ⁊ ꝙ faciant lumē dicit be. Aug. li. ſoli.
c. xxxiiij. O regnū eternū regnum oīm ſeculoꝝ. vbi lu-
men indeficiens ⁊ pax dn̄i que exuꝑet oēm ſenſum, in
q̄ ſanctoꝝ anime req̄eſcunt. ⁊ leticia ſempiterna ſuꝑ ca
pita eoꝝ. h̄ ꝯclude ſmonē ſeq̄ntem materiā in poſteꝝ
reſeruando.

Dominica infra octauas natiuitatis domini.

Quantum ad ſecundum
ponit be. Paulus patientie ſuilitatē ibi. ni-
hil differt a ſuo cum ſit dn̄s oīm. Vbi notā-
dum. legit̄ in geſtis romanoꝝ. Quidā imꝑator ſtatuit
ꝓ lege. q̄cunq; vellet pallacium ſuū intrare ⁊ ei miſtra-
re. ꝙ tres ict⁹ in porta faceret. erat tūc tꝑis q̄dā pauꝑ
noīe Abias vel Gydo ſm alios. q̄ veniens ad portam
pulſauit. ⁊ ꝑ ianitorē introduct⁹ fuit ⁊ imꝑatori ſuitia
ſua exhibuit. Ad quem ille. q̄ ſunt ſuitia q̄ velis mihi
exhibere. q̄ ait. ꝑmū ſeruitiū corpus regi ſcio cuſtodire.
lectum p2eꝑare. pedes lauare. Scđm q̄n alij dormiunt
ſcio vigilare. Tercio potū guſtādo ſcio iudicare. Quar
to homines ad ꝯuiuiū ſcio inuitare. Quinto ignē ſine
fumo ſcio p2eꝑare. Sextū viam ad terrā ſctām ſcio de-
mōſtrare. volens itaq; rex in eo iſta expiri mādauit de
ꝑmo ſuitio. ille aūt omni nocte lectū p2eꝑauit linthea-
mina mutauit an̄ cameram cū caniculo armat⁹ iacuit
vt ſi ipſe dormiret latrante cane euigilaret ⁊ regē cuſto
diret qđ videns ipſe imꝑator eum collaudauit. deinde
ſm ſuitium impleuit. nā ꝑ totam eſtatem vigilando
laborauit. ⁊ cū alij dormirēt omnia neceſſaria ꝓcurauit
venienteq; hyeme laborātib⁹ ⁊ vigilantib⁹ alijs ipſe q̄e
uit ⁊ dormiuit. Terciū ſuitium ipſe oñdit porrecto ſibi
cipho in q̄ erat mixtū aceto vinum optimū ⁊ muſtū.
ait cū guſtaſſet fuit bonū. eſt bonū. ⁊ erit bonū. q. d. ace
tum fuit bonū. vinum eſt bonū ⁊ muſtum erit bonū.
imꝑator cū audiret prudētem poſt iudicatorē mādauit
ſibi q̄rtum ſuitiū vt ꝑ regna ⁊ caſtra ſua tranſiens, om
nes amicos ſuos ad ꝯuiuiū inuitaret. accepto igit̄ mā-
dato ꝯcito ꝑꝑerauit ⁊ omnes inimicos imꝑatoris inui
tauit quos videns ille iratus eſt valde. cui Abias. ami
ci tui quacunq; hora venerint cum gaudio ſuſcipiunt̄.
Oportuit ⁊ inimicos inuitari. vt ꝑ hilare ꝯuiuium fie-
rent ⁊ amici qđ vt factum fuiſſet imꝑator deū benedi-
xit. poſtea quintū ſuitium impleuit. nā ligna in eſtate
ꝑ ardorē ſolis exiccabat. ſicq; ignē ſine fumo faciebat.
poſtremo vltimū iubente rege ſuitiū oñdebat vocato
q; ppl'o volente ad terram ſanctam ꝓficiſci dixit. in illa
rupe eſt auis q̄ ꝯtinuo in nido ſuo reſidens q̄ huius eſt
nature ꝙ diu eſt in nido totū mare eſt tranquillum. ⁊ ſi
ꝯtigerit eam ex̄ nidū volare. mare ꝑturbat̄. ſicq; intrā-
quillitate ei⁹ nauigare ꝑt ſecure. ī ꝑtbatōe ei⁹ v͛o qui-
eſcere neceſſe eſt. q. d. Cū auis in nido eſt pōt quilibet ī
terrā ſanctā ire ⁊ redire. cū v͛o volauerit ex̄ ſine ꝑiculo
ſubmerſionis nemo valet ꝑtranſire. dicunt ei quō ſcire
poſſum⁹ cū in nido reſidet auis illa. ⁊ ille. nidū non di-
mittit niſi ꝓpt vnā cāꝫ ē alia auis q̄ ē huic inimica q̄ die
noctuq; laborat vt nidū ſuū violet atq; defedet q̄ facto
ꝑ dolore auis illa exit. ⁊ nidū dimittit cuq; ille de reme
dio q̄rerer vt auis ī nido ꝑmanēt. ait. nidū interi⁹ ⁊ exte
ri⁹ ſāguie rſꝑgite agni. q2 tc̄ auis ꝯtͣria nihil ſb̄ celo magꝭ
odiēs nidū nō audet intrare. ſicq; auis ī nido manēs ad